

רע"פ 5662/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5662/18

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (סגנית הנשיא ר' לורך, השופט צ' דותן והשופטת ד' עטר) בעפ"ג 35525-07-18 מיום 25.7.2018

בשם המבקש: עו"ד יעקב שקלאר

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (סגנית הנשיא ר' לורך, השופט צ' דותן והשופטת ד' עטר) בעפ"ג 35525-07-18 מיום 25.7.2018, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום ברמלה (סגן הנשיאה מ' מזרחי) בת"פ 14396-02-18 מיום 7.6.2018.

2. המבקש הורשע, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש, לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין; ונהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 24.10.2013 נפסל המבקש מלנהוג ברכב למשך 10 שנים, במסגרת גזר דינו בפ"ל 4003-04-13 בבית משפט השלום לתעבורה בתל אביב.

ביום 3.2.2018 סמוך לשעה 17:00 ירד ד.ש, קטין יליד 2001 (להלן: המתלונן), מדירה בעיר לוד והלך לרכבו של אביו, אשר חנה ברחוב מעבר לכביש. באותה עת נהג המבקש ברחוב ברכב מסוג ג'יפ מיצובישי, והמתלונן חצה את הרחוב בנתיב נסיעתו ונכנס לרכבו של אביו. המבקש עצר את הג'יפ בחריקת בלמים, ניגש לרכב, פתח את הדלת וצעק על המתלונן ברוסית "צא מהרכב". המבקש החל לגדף את המתלונן, תקף אותו בכך שנתן לו שלושה אגרופים בפיו, באפו ומתחת לעינו ואיים עליו באומרו "אם אני אראה אותך עוד פעם אחת אתה תקבל בוקס".

כתוצאה ממעשים אלו, נגרמו למתלונן חבלות בפניו, כאבי ראש ושיניים, סחרחורות וקשיי נשימה מהאף, והוא נזקק לטיפול רפואי בבית חולים.

4. בגזר דינו, עמד בית משפט השלום על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע המבקש, כמו גם על נסיבות ביצוען כפי שתוארו בכתב האישום, וקבע בגין שני מתחמי ענישה שונים: מתחם הענישה בשל עבירות האלימות הועמד בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל, ומתחם הענישה בשל עבירת הנהיגה בפסילה הועמד בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד לשנת מאסר בפועל.

בסופו של דבר, לאחר שבחן את השיקולים לחומרא ולקולא, גזר בית משפט השלום על המבקש עונש של 8 חודשי מאסר בפועל בשל עבירות האלימות, ועונש של 4 חודשי מאסר בפועל בשל עבירת הנהיגה בפסילה, כך שבסך הכל ירצה המבקש 12 חודשי מאסר בפועל. כן נגזרו על המבקש עונשים נוספים, שאינם מעניינה של בקשה זו.

5. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי, וטען כי בית משפט השלום דן בעניינו בניגוד להנחיות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, כאשר קבע מתחמי ענישה נפרדים לעבירות בהן הורשע, וזאת למרות שעל פי המתואר בכתב האישום בוצעו העבירות במהלך אירוע אחד ולפיכך, לשיטתו, היה על בית המשפט לקבוע בעניין מתחם ענישה אחד. לטענת המבקש, לו היה מיישם בית משפט השלום כראוי את סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, היו מתחם הענישה, וממילא גם העונש שנגזר עליו, קלים יותר מאשר אלו שנפסקו בפועל.

כן נטען כי העונש שנגזר על המבקש חמור יתר על המידה, ואינו משקף כראוי את מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות דומות.

6. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, תוך שקבע כדלקמן -

"יישום שגוי של הוראות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין כשלעצמו, אינו מצדיק בהכרח התערבות של ערכאת הערעור בעונש שגזרה הערכאה הדיונית, ככל שאין מדובר בעונש החורג ממדיניות הענישה הנהוגת בנסיבות דומות" (פסקה 13 לפסק הדין).

עוד קבע בית המשפט המחוזי כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת, ואף מקל עימו בנסיבות העניין, ובייחוד נוכח עברו הפלילי הכולל עבירות אלימות ועבירות תעבורה רבות, ולפיכך לא מצא כי יש מקום להתערב בו.

המבקש הגיש בקשת רשות ערעור לבית משפט זה; מכאן הבקשה שלפניי.

הבקשה למתן רשות ערעור

7. בבקשה נטען כי עניינו של המבקש מעלה שאלה משפטית עקרונית בדבר "הנפקות במקרה בו בית המשפט מתעלם מסעיף 40ג(א) לחוק העונשין". לשיטת המבקש, על ערכאת הערעור לבחון אף את "דרך קבלת ההחלטות" של הערכאה הדיונית, ולא להסתפק בבחינת "התוצאה", קרי - סבירות העונש שהוטל עליו בסופו של דבר.

בהקשר זה, שב המבקש וטוען כי לו היה נקבע מתחם ענישה אחד בעניינו, היתה "נבלעת" עבירת הנהיגה בפסילה בתוך מתחם הענישה של עבירות האלימות, וממילא עונשו היה קל יותר.

דיון והכרעה

8. דין הבקשה להידחות.

9. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן אך במקרים בהם מעוררת הבקשה סוגיה עקרונית, החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר נסיבות המקרה מעוררות שיקולי צדק ייחודיים. יתר על כן, בקשת רשות ערעור העוסקת בגזר הדין לא תתקבל, ככלל, אלא במקרים בהם ניכרת סטייה קיצונית מרמת הענישה המקובלת בעבירות מעין אלו.

הבקשה שלפניי אינה נמנית בגדרם של אותם מקרים חריגים. חרף ניסיונה להתעטף בכסות עקרונית, ליבת הבקשה שלפניי עוסקת בשאלת יישומו של סעיף 40ג לחוק העונשין על עניינו הפרטי של המבקש.

10. הגם שיש טעם בטענת המבקש, לפיה היה מקום לקבוע בעניינו מתחם ענישה אחד לשלוש העבירות בהן הורשע, מסקנה זו אינה מובילה בהכרח למתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי". כפי שנקבע בעבר, "יישום שגוי של הוראות סעיף 40ג כשלעצמו אינו מצדיק בהכרח התערבות של ערכאת הערעור בעונש שגזרה הערכאה הדיונית, ככל שאין מדובר בעונש החורג ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות" (ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.2015)). זאת, מאחר שמטרתו של תיקון 113, בין היתר, היא לסייע בידי בית המשפט בבואו לגזור את עונשו של מורשע בדין בהתאם למדיניות הענישה הנהוגה, ועל כן מקום בו לא חרג העונש ממדיניות זו, אין מקום להתערב בגזר דינה של הערכאה הדיונית (ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (03.09.2015)).

בענייננו, איני סבור כי העונש שהושת על המבקש חורג ממדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים. אדרבה - חסד עשה עימו בית משפט השלום אשר גזר עליו עונש מקל ביחס לעבירות שביצע. התופעה המתפשטת כנגד רע במחוזותינו, של נקיטת אלימות מצד נהגים בכביש כלפי נהגים אחרים היא פסולה מכל וכל, וראוי להחמיר בעונשם של הנוקטים באלימות מסוג זה.

הדברים אמורים במיוחד בענייננו, כאשר למבקש עבר פלילי, ובנסיבות המעשה החמורות שתוארו בכתב האישום, בכלל זה נהיגה בזמן פסילת רישיונו והכאת קטין במרכז הרחוב ולאור יום אך בשל העובדה כי הלה חלף בנתיב נהיגתו של המבקש.

11. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"א באב התשע"ח (2.8.2018).

שׁוֹפֵט
